

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223200299
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4223200299.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Z. práce, sociálnych vecí a rodiny T., ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX T., zastúpenej JUDr. Tünde Keszegh, Ph.D., advokátkou so sídlom Jókaiho 24, 945 01 Komárno, IČO: 42 155 932, a otca W. D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX P., o návrhu starej matky maloletého dieťaťa C. N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX P., na úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní starej matky proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12P/12/2023-53 zo dňa 14.03.2023 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh starej matky na úpravu styku s maloletým dieťaťom a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na čl. 5, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že stará matka sa podaným návrhom domáhala úpravy styku s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň od piatku od XX.XX hod. do soboty do XX.XX hod., v čase jarných prázdnin jeden deň od XX.XX hod. do XX.XX hod., v čase veľkonočných prázdnin jeden deň od XX.XX hod. do XX.XX hod., v čase letných prázdnin v treťom júlovom týždni od pondelka od XX.XX hod. do stredy do XX.XX hod., v treťom augustovom týždni od pondelka od XX.XX hod. do stredy do XX.XX hod., v čase jesenných prázdnin jeden deň od XX.XX hod. do XX.XX hod., v čase vianočných prázdnin jeden deň od XX.XX hod. do XX.XX hod. tak, že maloletého si stará matka prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa vráti na tom istom mieste. Svoj návrh odôvodnila tým, že medzi ňou a maloletým dieťaťom je silný citový vzťah a s dieťaťom má možnosť stykať sa len v čase styku určeného otcovi. Uviedla, že v čase styku dieťaťa s otcom dieťa pravidelne vidí, stará sa o neho a stará sa aj o svojho syna, keďže žije sám a bývajú vo vzdialenosti 150 metrov. Uviedla, že im pripravuje stravu, pričom sa stravujú buď v jej domácnosti alebo v domácnosti otca. Otec maloletého dieťaťa jej žiadnym spôsobom nebráni venovať sa dieťaťu. Má záujem tráviť viac času s dieťaťom a nechce synovi obmedzovať jeho čas vymedzený na styk s maloletým. V konečnom návrhu sa vzdala úpravy styku

počas nepárnych týždňov, ale žiadala, aby jej bolo umožnené stýkať sa s maloletým dieťaťom v čase prázdnin, keď matka pracuje.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12P/70/2021-176 zo dňa 10.05.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoP/24/2022-244 zo dňa 25.08.2022, bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý parný týždeň od piatku od XX.XX hod. do nedele do XX.XX hod., dňa XX.XX. od XX.XX hod. do XX.XX hod., od XX.XX. od XX.XX hod. do XX.XX. do XX.XX hod. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom na Veľkonočný pondelok od XX.XX hod. do XX.XX hod., v čase jarných prázdnin od štvrtka od XX.XX hod. do nedele do XX.XX hod., a každý rok prvý celý júlový týždeň od pondelka od XX.XX hod. do nedele do XX.XX hod. s tým, že mimo konkrétne upraveného styku v období prázdnin bude realizovaný bežný styk. Súd uviedol, že z návrhu starej matky vyplýva, že v súčasnej dobe sa s maloletým dieťaťom pravidelne stretáva v čase upraveného styku s otcom. Syn jej umožňuje dieťaťu sa venovať a majú aj spoločné aktivity a spoločný program. Aj keď stará matka a otec maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, bývajú vo vzdialenosti 150 metrov. Stará matka im zabezpečuje stravu a stravujú sa v jej domácnosti, prípadne v domácnosti otca. Stará matka poukázala na to, že by chcela spolu s dieťaťom ísť do divadla, do zoologickej záhrady a tiež uviedla, že otec jej v čase styku v týchto aktivitách nebráni. Môžu ich vykonávať spoločne, ale ona nechce syna ukracovať o čas styku upraveného súdom. Uviedla, že pre maloleté dieťa v čase styku chodí ona alebo syn. Pripustila, že podaním takéhoto návrhu by sa mohli narušiť aj doteraz nastavené vzťahy medzi rodičmi a maloletým dieťaťom. Matka s návrhom starej matky nesúhlasila a považovala ho za pokus o rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom. Otec maloletého dieťaťa potvrdil, že stará matka sa pravidelne a intenzívne stýka s maloletým dieťaťom, venuje mu čas a starostlivosť.

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že v konaní nebola preukázaná potreba osobitnej úpravy styku starej matky s maloletým dieťaťom. Naopak bolo preukázané, a to výpoveďou starej matky a oboch rodičov, že stará matka je neodmysliteľnou súčasťou každého styku otca s maloletým dieťaťom, čím sa podieľa aj na výchove dieťaťa. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil, že stará matka si vyzdvihne dieťa od matky v čase úpravy styku otca s dieťaťom a otec maloletého dieťaťa jej vytvára maximálny priestor na to, aby sa citové väzby medzi starou matkou a dieťaťom mohli naďalej rozvíjať. Súd poznamenal, že len pred krátkym časom bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom s prespávaním, pričom v čase podania návrhu dieťa u otca ani len neprespávalo. Vzťahy medzi rodičmi boli a aj sú dosť vážne narušené, a preto súd veľmi citlivým spôsobom pristupoval k úprave styku s maloletým dieťaťom. Maloleté dieťa si za tak krátky čas od posledného rozhodnutia ešte poriadne ani nezvyklo na zmenu úpravy styku, a preto akýkoľvek zásah do nastavených pravidiel, by súd považoval v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Súd sa nestotožnil s názorom starej matky o úprave styku ani v bežnej forme a ani vo forme styku počas prázdnin, keďže otec maloletého dieťaťa ju z upraveného styku nevylúčil. Súd nepovažoval za preukázané ani jedno z kritérií na rozhodnutie styku starej matky s maloletým dieťaťom. V priebehu konania nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že úprava styku starej matky s maloletým dieťaťom by bola v jeho záujme, keďže takýto styk je riadne realizovaný aj v súčasnej dobe. Tiež nebolo preukázané, že by si úpravu styku starej matky s maloletým vyžadovali pomery v rodine, práve naopak, vďaka pomerom v rodine sa rozvíjajú citové väzby medzi starou matkou a maloletým dieťaťom. Snahou celej rodiny by malo byť predovšetkým to, aby dieťa vyrastalo v atmosfére šťastia a lásky. Podávanie návrhov na rôzne zmeny týkajúce sa maloletého dieťaťa, ktoré nie sú dôvodné, neprospejú ani maloletému dieťaťu a už vôbec nie vzťahom medzi rodičmi maloletého dieťaťa.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie stará matka maloletého dieťaťa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytýkala súdu, že rozhodol na prvom pojednávaní, nevykonala žiadne šetrenie pomerov na mieste samom a nezistil stanovisko kolízneho opatrovníka. Otec maloletého dieťaťa s určením styku súhlasil, na čo súd vôbec neprihliadol. Navrhla pribrať do konania znalca pedopsychológa za účelom prešetrenia duševného stavu dieťaťa a zistenia účelnosti a potreby styku s maloletým. Uviedla, že s dieťaťom má veľmi dobrý a vrúcny vzťah, ktorý je potrebné v jeho záujme rozšíriť spôsobom určenom v návrhu. Súd len na základe stručného vylučenia stranám, bez vykonania ďalších potrebných dôkazov, jej návrh zamietol ako nedôvodný, čím rozhodol predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu. Neprihliadol na potreby maloletého dieťaťa, na jeho duševný rozvoj ovplyvňovaný stykom aj s osobami blízkymi. Rozsudok považuje za predčasný a nepreskúmateľný.

6. K odvolaniu starej matky sa vyjadrila matka uvádzajúc, že nesúhlasí s tvrdením starej matky, že by súd prvej inštancie rozhodol predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu. Súd veľmi podrobne vypočul starú matku, otca ako aj ju na pojednávaní dňa 14.03.2023, ktorí sa vyjadrili ku všetkým okolnostiam prípadu. Pojednávanie trvalo od X:XX hod. do XX:XX hod. Na pojednávaní bol prítomný aj kolízny opatrovník. Nikto z účastníkov konania nemal ďalšie návrhy na doplnenia dokazovania. V konaní bolo jednoznačne a dostatočne preukázané, najmä výpoveďou starej matky, výpoveďou rodičov maloletého, ako aj predloženými sms správami a fotkami, že stará matka sa pravidelne styka s maloletým N.. Práve vďaka pravidelnému a častému kontaktu, pri ktorom strávia spolu viac hodín, aj dní, stará matka má k dieťaťu vybudovaný vrelý citový vzťah. Ani otec maloletého a ani ona nebránia starej matke v styku s dieťaťom. Keďže otec a stará matka bývajú vedľa seba, je stará matka vo väčšine času prítomná pri styku dieťaťa s otcom. V tom čase varí pre otca aj pre vnuka, hrá sa s dieťaťom a pomôže otcovi v starostlivosti o dieťa. Dokonca už pri samotnom prevzatí dieťaťa zvykne byť prítomná aj stará matka alebo často pre dieťa príde len stará matka, namiesto otca. V takom prípade odovzdá dieťa priamo starej matke. V prípade potreby v otázkach týkajúcich sa starostlivosti o dieťa komunikuje so starou matkou. Súd môže upraviť styk maloletého dieťaťa aj so starou matkou ako osobou jemu blízkou, avšak len vtedy, ak sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky; ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine. V prípade, ak nie sú splnené tieto zákonné podmienky, stará matka ako osoba blízka nemá právny nárok na súdnu úpravu styku s maloletým dieťaťom. V danom prípade bolo dostatočne a jednoznačne preukázané, že úpravu styku starej matky s vnukom nevyžadujú pomery v rodine. Stará matka sa často a pravidelne styka s vnukom, nikto jej nebráni v styku, má k nemu vybudovaný citový vzťah. Dieťa má aj ďalších starých rodičov, ktorí ho majú podobne veľmi radi a ktorí tiež majú záujem stykať sa s ním a stráviť s ním nejaký čas. Dieťa má starého otca a starú matku z jej strany a má aj starého otca zo strany otca, ktorý nežije so starou matkou v jednej domácnosti. Má za to, že v danom prípade úpravu styku starej matky s maloletým dieťaťom nevyžadujú pomery v rodine. Styk otca s dieťaťom bol nedávno upravený a rozšírený rozhodnutím súdu. Otec má možnosť stráviť s dieťaťom každý celý druhý víkend, podobne ako matka. Keby súd upravil styk dieťaťa so starou matkou podľa jej predstáv, znamenalo by to, že otec a stará matka zo strany otca by trávili s dieťaťom oveľa viac času počas víkendov, než ona. Navyše v čase, keď je dieťa s ňou, by sa mal realizovať aj styk ostatných starých rodičov s dieťaťom. Návrh starej matky v skutočnosti nie je ničím iným, než skrytým návrhom otca na ďalšie rozšírenie jeho styku s dieťaťom. Ďalšie rozšírenie styku otca v navrhovanom rozsahu však nie v danom prípade v záujme maloletého dieťaťa. Jej by ostalo len veľmi málo času, ktorý by mohla tráviť s dieťaťom počas víkendov. Treba zohľadniť aj tú skutočnosť, že ide o malé 3-ročné dieťa, ktoré ešte intenzívnejšie potrebuje prítomnosť a opateru svojej matky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V súvislosti s náhradou trov konania uviedla, že stará matka jej začatím tohto konania spôsobila nielen stres, ale aj výdavky (spočívajúce v trovách právneho zastúpenia). Tieto výdavky ju značne finančne zaťažujú. Má za to, že okolnosti prípadu odôvodňujú pri rozhodovaní o náhrade trov konania použitie zákonného ustanovenia § 55 CMP, a preto žiadala, aby jej súd priznal právo aspoň na náhradu trov odvolacieho konania proti starej matke vo výške 100%.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu starej matky navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, keďže stará matka vo svojom návrhu a tiež pred súdom uviedla, že s maloletým sa pravidelne stretáva v čase, ktorý má upravený otec maloletého dieťaťa, keďže ich domácnosti sú vzdialené od seba 150 metrov. Maloletý sa spolu s otcom u starej matky stravuje, otec maloletého umožňuje starej matke venovať sa dieťaťu, mať spoločné aktivity, pričom uvedené skutočnosti boli zistené aj v rámci šetrenia u starej matky dňa XX.XX.XXXX a u matky maloletého dňa XX.XX.XXXX. Zotrval na svojom stanovisku, že styk maloletého so starou matkou sa realizuje aj bez úpravy súdu v dostatočnej miere, rešpektujúc záujem a citové väzby maloletého k starej matke.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“, v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 117 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia,

môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov prijal správny právny záver o tom, že v konaní nebola preukázaná potreba úpravy styku starej matky s maloletým dieťaťom, keďže tento sa v súčasnosti v dostatočnej miere realizuje v čase styku otca s maloletým dieťaťom. V danom prípade teda neboli splnené zákonné podmienky na úpravu styku starej matky s maloletým dieťaťom zakotvené v § 36 ods. 1 Zákona o rodine, keďže navrhovaná úprava styku by nebola v záujme maloletého dieťaťa a nevyžadujú ju ani pomery v rodine. Odvolací súd považuje za nadbytočné opakovať rovnaké dôvody, ktoré uvádzal v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia zhrnul podstatné skutkové okolnosti a právne argumenty, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo rozhodol daným spôsobom. Odôvodnenie napadnutého rozsudku má podľa názoru odvolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti. Odvolací súd sa preto bližšie zaoberal len námietkami starej matky obsiahnutými v odvolaní.

10. Stará matka v odvolaní vytkla súdu, že rozhodol na prvom pojednávaní, nevykonal žiadne šetrenie pomerov na mieste samom a nezistil stanovisko kolízneho opatrovníka. S uvedeným názorom navrhovateľky sa odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a na základe vypočutia účastníkov konania dostatočne zistil skutkový stav prejednáwanej veci a pri rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Odvolací súd považoval vzhľadom na zistený skutkový stav ďalšie dokazovanie za nadbytočné a nevhodné. V záujme maloletého dieťaťa by vôbec nebolo vykonanie ďalšieho dokazovania pribratím znalca, ktorý by mal podľa názoru starej matky vyšetriť duševný stav dieťaťa a zistiť účelnosť a potrebu styku s maloletým. Stará matka akoby opomínala, že s maloletým dieťaťom je aj v súčasnosti v pravidelnom kontakte, a to bez akejkoľvek úpravy styku medzi ňou a maloletým. Tiež nie je pravdou, že súd nezistil stanovisko kolízneho opatrovníka, ako stará matka namietala v odvolaní. Kolízny opatrovník vykonal šetrenia u starej matky ako aj u matky maloletého dieťaťa, a na pojednávaní zaujal jednoznačné stanovisko k návrhu starej matky, pričom ho označil za veľmi necitlivý a navrhol ho zamietnuť. Skutočnosť, že stará matka má s maloletým dieťaťom veľmi dobrý a vrúcny vzťah, súd a ani žiadny z účastníkov konania nespochybnil, avšak nie je možné sa stotožniť s názorom navrhovateľky, že je v záujme maloletého dieťaťa vzťah rozširovať práve spôsobom určeným v návrhu, a to na úkor času, kedy sa má maloleté dieťa nachádzať v starostlivosti svojej matky.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky podstatné námietky navrhovateľky opísané v odvolaní, jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám upraveným v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom toto rozhodnutie odvolací súd nezhodnotil ako arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné a preto ho ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolanie navrhovateľky preto odvolací súd posúdil ako neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie z tohto dôvodu potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Súd nezistil žiaden zákonný dôvod na to, aby bola matke priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Ako vyplýva z výkladu publikácie Veľký komentár, Civilný mimosporový poriadok k ustanoveniu § 52 CMP od autorov Smyčková, Števček, Tomašovič, Kotrecová a spol., nakladateľstvo C. H. Beck, str. 202 „V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, v dôsledku verejného záujmu, ktorý je prítomný v prevažnom okruhu týchto vecí, nie je možné uplatňovať ani sankčnú funkciu trov konania, ktorá by sa mala pomerovať v súlade so zásadou úspechu. V týchto konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka. Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ňarchu, pokiaľ konanie vyvolal, hoci si nebol úplne istý, či súd jeho návrhu vyhovie.“ Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

13. V danom prípade konanie vyvolala stará matka, avšak v konaní úspešná nebola. Uvedená skutočnosť však nemôže mať vplyv na rozhodovanie o trovách konania, keďže pri rozhodovaní treba

aplikovať všeobecné ustanovenie § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Toto všeobecné pravidlo je prelomené v dvoch prípadoch týkajúcich sa konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov (§ 53 CMP) a v prípade všetkých konaní podľa CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). „Pri hodnotení kritéria, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, by nemal súd ako jediné kritérium zohľadňovať osobné a majetkové pomery účastníkov. Relevantné by mali byť práve okolnosti prejednávanej veci. Tu je potrebné odlíšiť prípadné jednorazové obštrukcie, ktoré vznikli zavineným konaním niektorého z účastníkov, kde je potrebné aplikovať ustanovenie § 54 CMP. Súd tiež pri aplikácii predmetného ustanovenia môže vyhodnocovať, ktorý z účastníkov spôsobil, že konanie muselo prebehnúť.“ (výklad z vyššie uvedenej publikácie k § 55 CMP, str. 207-208).

14. Keďže stará matka bez právneho zastúpenia a bez právnického vzdelania podala predmetný návrh, nemožno ho posúdiť ako šikanózný z dôvodu, že bola v konaní neúspešná. Treba prihliadnuť aj na to, že v samotnom konaní nespôsobovala žiadne obštrukcie, ktorými by zvyšovala trovy právneho zastúpenia matky. Vo vzťahu k odvolacím trovám je potrebné uviesť, že tieto síce vznikli podaním odvolania starej matky, avšak ako neúspešná účastníčka pred súdom prvej inštancie mala právo podať vo veci odvolanie, čo jej umožňuje priamo zákon. Odvolací súd súhlasí s tvrdením matky, že bez podania návrhu starej matky by jej nevznikli výdavky predstavujúce trovy právneho zastúpenia a tiež zbytočný stres, avšak všetky konania vedené podľa CMP majú za následok vznik trov právneho zastúpenia, ak je účastník zastúpený advokátom a tiež vyvolávajú v účastníkoch konania stres spojený s neistým výsledkom ako bude jeho vec rozhodnutá. Zákonodarcu však napriek tomu v ustanovení § 52 CMP zakotvil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, s výnimkou už vo vyššie uvedených prípadoch, pod ktoré okolnosti daného prípadu podľa názoru odvolacieho súdu nespádajú. Ak by však stará matka aj v budúcnosti opakovane podávala podobné návrhy na úpravu styku s maloletým dieťaťom za rovnakých, resp. obdobných skutkových okolností, bolo by možné tieto jej podania vyhodnotiť ako šikanózne návrhy, ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutie o trovách konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).